

Sunuş

Sosyal bilimlerden ‘insan’ın kovuluşuyla paralel biçimde gelişen uzmanlaşma ve bilim insanının (sanatçı gibi) toplumda marjinalleşmesi ve kendini günlük dille anlatamaz hale gelmesinin yarattığı büyük açıklığı nasıl dolduracağız?

Kitlelerin karnı aç kaldıkça, kapitalizmin Özgürlük/ Eşitlik/ Kardeşlik sözlerine karnı doyuyor. Dolayısıyla feodal bağlardan kurtulma ve bireyleşme vaadi, tam da atasözünün dediği gibi düzenin herkesi rahat rahat kendi bacağından asabildiği bir yalıtma anlamına geliyor. Sanki 11 Eylül’ün ya faili ya mağduru olmaktan başka bir özne kalmamış gibi, ABD de dünyanın her yerinde herkese bizim ünlü soruyu soruyor: Yoksa sen 12 Eylül öncesine mi dönmek istiyorsun?

Bu iki paragrafın bütünleşebileceği yer üzerine düşünceler geliştirmenin yeri, bir derginin sunuşu olmayabilir. Kısaca, biz de toplumsal sınıfların (ve de halen izlendiği üzere kültürünün) ve biyografi çalışmalarının varlığı yokluğu tartışmasını hatırlayalım ve ikisinin aynı anlama geldiğini belirtelim. Biyografiyi, gündelik yaşam, geçim gairesi, bireyin değerler dünyası ile yaşadığı toplum arasındaki gerilimin sergilenmesi olarak anlamlandırırırsak, geçmişi ve bugünüyle toplumumuza ilişkin bilgimizin neden kavramsal bir yaşam görgüsü zinciri oluşturmadığı ve sosyal bilimlərimizin hem bu kadar siyasallaşırken hem hep soyut öznelerle (din, millet, sınıf, kadın) ve kuramlarla uğraştığı ve bu çerçevelere girmekte uyum sorunu yaşadığını da anlamış oluruz.

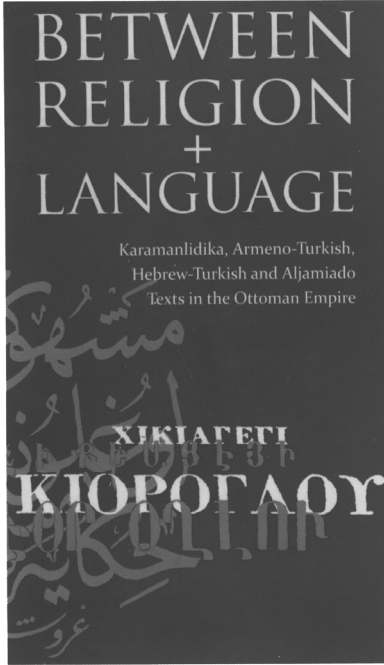
Üstelik bu uzun sürmüş uyumsuzluğumuzu, en gelişkin kapitalist çelişkileri halen kalkınmacı zihniyetlerle devralarak parlatıyoruz (ilk paragrafta dile getirildiği üzere).

Bu sayımızda özellikle üç yazıya dikkat çekmek istiyorum. Suavi Aydın’ın sempozyumlarda gözlemlenen son ‘trend’lere ilişkin yazısı, Neslihan Demirkol’un Can Yücel ve Shakespeare üzerinden çeviri ve yaratıcılık kavramlarına, çevirmenin çeviri tutumu ile dünya görüşüne ve görgüsüne ilişkin hem kapsamlı hem kullanışlı bir çerçevede eleştirinin nasıl bilimselleştirilebileceğini göstermesi ve Oktay Özel ile Mehtap Yüksel’in bir posta kartı üzerinden bir öğrencinin ve kurumun ilişkisini, geçmişin heyecanlarını ve çaresizliklerini dile getirişi...

Bu üç yazının birleştiği ortak alan, tarihte ve bugün hiç bir şeyin tesadüf olmadığı, açıklanabilir ve dolayısıyla müdahale edilebilir, emek isteyen bir gerçekliğin, basitçe, kendisidir. Gözümüzden kaçırılmak istenenler ve göz boyacılığı karşısında, bu sayımızdaki bütün üretimimizle, korkak, hakim, cesur ve illaki çocuk olabilmek için...

Kudret Emiroğlu

TÜRK DİLLERİ ARAŞTIRMALARI DİZİSİ: 48
NATIONAL HELLENIC RESEARCH FOUNDATION

**Turkish-Speaking Christians, Jews
and Greek-Speaking Muslims and
Catholics in the Ottoman Empire**

 EREN
İstanbul 2011